

IJdelheid bleef hem voortdurend kenmerken. Zij deed hem tot zijn dood toe elke celebrititeit, speciaal litteratoren en componisten, hinderlijk volgen met zijn opdringerige belangstelling. Vermoedelijk zijn de contacten, die hij aldus steeds weer aanknoopte, hem tot troost geweest voor de geringschatting, waarmee de min of meer officiële beoefenaars van de wetenschap en de toonaangevende kunstenaars – speciaal Bakhuizen van den Brink, Potgieter, Alberdingk Thijm en Busken Huet – zijn pennevruchten bejegenden. Men nam geen nota van hem en spotte in particuliere briefwisseling met zijn hebbelikheden, o.a. zijn opzichtig ten toon dragen van de zo goedkoop verworven doctorstitel⁶⁹). Volhardend bleef hij niettemin een wijdvertakte correspondentie onderhouden met allerlei vooraanstaanden in het land; zijn archief bewaart er de steeds onbelangrijker wordende resultaten van. Hij moet met de jaren zijn toegenomen in een embêtante spraakzaamheid, die de slachtoffers er van misschien niet allen zo vergevensgezind opnamen als de zoëven genoemde journalist Haaxman, die zijn herinneringen aan Wap bijna een halve eeuw na diens dood publiceerde. Dat 's mans hebbelikheden, speciaal zijn opdringerigheid en de vrijmoedigheid, waarmee hij levenslang anderen schriftelijk en mondeling zocht uit te vragen over hun specialiteiten om er dan in eigen publicaties mee voor den dag te komen, heel dit blijkbaar in hem ongeneeslijke parasitisme, zijn omgeving op den duur tegenstonden, mag misschien ook opgemerkt worden uit zijn vele verhuizingen. In 1827 en 1828 woonde hij afwisselend te Brussel en Den Haag. Uit de laatste stad verhuisde hij eind 1828 naar Breda, dat hij in mei 1840 verruilde voor 's-Hertogenbosch. Vandaar trok hij in november 1842 weer naar Den Haag. In 1848 schijnt hij naar het buitenland vertrokken te zijn, met welk doel en waarheen is mij niet gebleken. In januari 1851 vestigde hij zich met zijn gezin te Utrecht, komende van „buitenslands”. Ruim zeven jaar hield hij hier verblijf: in juli 1858 verhuisde hij, hoogstwaarschijnlijk met het oog op de kort daarop begonnen studie van zijn zoon aan de Polytechnische School, naar Delft⁷⁰). Daar bleef hij wonen tot augustus 1864. Sinds dit tijdstip woonde hij weer in Den Haag, vanwaar hij in april 1875 naar Deventer verhuisde. Hier overleed zijn vrouw op 21 maart 1876. Zijn zoon, blijkbaar ziek uit Nederlands-Indië teruggekeerd, nam enkele weken na zijn moeders dood met vrouw